



Bayer Zsolt: Egy kétéves kislány élete

2020 július 26. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Vegyenek nagy levegőt, mielőtt elolvassák az alábbiakat

Egy ember akkor sem válhat szörnyeteggé, ha múltbéli szenvedések okán sérelmek érik

s különösen, mielőtt megnézik [a cikkhez tartozó fényképet](#) (Úgy gyűlölte fehér kislányát, hogy megengedte az antifa pasijának, hogy a nyakára térdeljen, Békési Marcell, július 23., 888.hu). Aztán, ha magukhoz tértek, nézzék meg alaposan annak az embernek az arcát. Hajlamosak vagyunk ilyenkor mindjárt azt írni, mondani, hogy állat, de akkor hibázunk. Magam is, gyakorta.

A kislány nyakán térdel? valami egy ember. Homo sapiens. Pontosan annyi joga van, mint önnek, kedves olvasó. És világunk liberális és baloldali része – amelyik ennek mondja magát –, minden ilyen esetben hallgat. Hallgatott, amikor ezek az emberek rendőroket öltek meg, hallgatott, amikor ezek az emberek nyolcéves gyerekeket öltek meg, anyákat öltek meg, lincseltek, raboltak, embertársaikat térdepeltették le az utcán és megcsókoltatták velük a bakancsukat, s hallgat most is, amikor még mindig ezt teszik, vagy amikor éppen rátérdelnek egy kislány nyakára.

Nem állíthatjuk, hogy a magát liberálisnak vagy baloldalinak valló része a világnak egyaránt örömet leli az ilyen látványban, még azt sem, hogy mind helyesli, ami történik. Olyan is van közöttük, de az majd úgyszólván kiderül a végső elszámolásnál. A végső elszámolásnál mindig kiderül, kik azok közülük, akik örömmel ölnek, s mi mindig meglepődünk, újra és újra, hogy milyen sokan vannak. Előbb azért ölnek, mert senkik és lenni akarnak valakik, azután pedig azért, mert valakinek képzelik magukat, és fenn kell tartani a látszatot. A látszat neve pedig: az eszme.

A többi nem ilyen. A többi fantaszta, jobb esetben idealista – ám mindegyik végtelenül gyáva.

Tehát nem állíthatjuk, hogy mindegyikük örömet leli az ilyen látványban, azt viszont állíthatjuk, hogy a világ magát liberálisnak és baloldalinak valló része ilyenkor inkább elfordítja a fejét, félrenéz és hallgat, mert meg van róla gyűlölet, hogy összességében mégis valami szép és jó zajlik éppen, valamiféle „forradalom”, amit majd szebb lesz a világ. Ezek ilyenek. Képtelenek „forradalom” és „világmegváltás” nélkül létezni, és nem érdekli őket, hogy mindig ugyanaz a vége. Nem érdekli őket, ugyanis egész egyszerűen képtelenek felnőni. A felnőttesség csupa kötelezettség és felelősség és korlát, ezzel szemben a világmegváltás és a permanens forradalom üres semmi, feleltelenség, korlátlanág és rengeteg vér. Illetve mégis van korlátozottság: a mások korlátozása. Ebben felülmúlhatatlanok.

Kiváló példája ennek egy momentumos nyakratérdel? legutóbbi megnyilvánulása, amely szerint bizonyos kor után korlátozni kellene a szavazati jogot. Érdekes és árulkodó, hogy ha már ezen gondolkodunk egyáltalán, akkor a miféle emberek máshogyan korlátoznák a szavazati jogot. Például úgy, hogy akinek gyermeke van, annak a szavazata kettőt ér. Vagy felemelnénk 18 évről legalább 21 évre a nagykorúságot, hogy ne szavazhasson azonnal minden momentumos, nyakratérdel? hülyegyerek. A témában kiváló írás olvasható a 888.hu-n, ajánlom a momentumos nyakratérdel? figyelmébe is, mert bizony annak idején Adolf Hitler pártjának és a német kommunista pártnak volt a legifjabb szavazóbázisa, míg a sok „bigott”, keresztény nyugger meg boomer már akkor sem értette az idők szavát (Na, ki nyert volna kétharmaddal választást, hogyha csak a fiatalok szavazhattak volna? Békési Marcell, július 22., 888.hu).

S nemcsak az nem érdekli őket, hogy mindig ugyanaz a vége, de az sem, mi történik addig, ameddig eljutunk mindig ugyanoda. Ezek tökéletesen egyetértenek Joszif Sztálin elvtárs azon kijelentésével, miszerint ahol gyalulnak, ott hullik a forgács. Most éppen a „fehér” kultúrát, a „fehér civilizációt” kell legyalulni. Ami nem megy másképpen, csak a fehér emberek gyalulásával együtt. S ha kell, akkor kétéves kislányok nyakára térdelnek. Hiszen csak a forgács hullik...

Képzelnék el, mi történne a világ nyilvánosságának széles tereiben, ha egy fehér férfi térdelne rá egy fekete (arab, latino stb.) gyerek nyakára s írna a kép alá egy ilyesféle szöveget. Tudják, mi történne? Persze hogy tudják! A mostani üvölt? csönd mindennél ékeesebben bizonyítja, hogy ezek, akik magukat liberálisnak és baloldalinak vallják, talán iszonyodnak ettől a képtől, de hallgatnak róla, mert az „eszme” ismét fontosabb, mint az ember. Nekik mindig az „eszme” volt a fontos, így épültek fel a világ legiszonyosabb gulágjai, kényszermunkatáborai, halálgyárjai, miközben másról sem beszéltek, mint az emberi egyenlőségről és méltóságról. Ami amúgy nem létezik, csak a születés pillanatában és a törvény előtt. S akik leginkább hangoztatják és hangoztatták a múltban az emberi egyenlőséget, szabadságot és testvériséget, azok irtották ki mindig a legtöbb embert.

Ön, kedves olvasó, nem egyenl? azzal az emberrel, aki ott térdel annak a kétéves gyereknek a nyakán. Nem egyenl? azokkal, akik gyerekeket, anyákat, rendőroket – bárkit – megöltek az elmúlt hónapokban, akik fosztogatnak

és rabolnak, autonóm területeket jelölnek ki maguknak, s akik most is azt hangoztatják, hogy ?k egyenl?k. S?t már nem is ezt, hanem hogy ?k egyenl?bbek. S megtehetik, valamiféle múltbéli szenvedések okán.

Nézzék meg a tekintetét, az arcát annak az embernek ott, aki térdel a kislány nyakán. Megnézték? Helyes. És akkor most mondják ki jó hangosan: nem, az az ember nem egyenl? velünk. Nincsenek velünk azonos jogai, f?leg nincsenek többletjogai. Amikor megszületett, egyenl? volt bármelyikünkkel, ám azóta eljátszotta az egyenl?séget. És azt is mondják ki jó hangosan: nem érdekel, mit?l és miért lett ezzé. Ugyanis ha minden egyes Homo sapiens szörnyeteggé válna, mert sérelmek, bántalmak, méltánytalanságok érték élete során, akkor mindenki szörnyeteg lenne ezen a bolygón. Ám az embert mégis az választja el a közveszélyes ösztönlényekt?l, hogy képes felülemelkedni sérelmein, és mégsem válik szörnyeteggé. Itt d?l el, kinek mennyi joga van. Mennyi marad.

A magát liberálisnak és baloldalinak valló része világunknak ezt tagadja. ?k is iszonyodnak attól az embert?l ott a képen – nem mindegyik, de a többségük talán igen –, de felmentik az „eszme” nevében és okán. Egy kicsike, kétéves kislány élete is csak forgács ugyanis. S aki a nyakán térdel, az szerintük nyilván a körülmények „áldozata”, akit meg kell érteni s akit támogatni kell. Ideje kimondanunk: nem kell megérteni és nem kell támogatni. Egyiket sem. Egyszer?en ki kell iktatni a társadalomból. Ki kell iktatni, meg kell szüntetni, fel kell számolni, el kell takarítani. Mindegyiket és azonnal.

Hiába várjuk, hogy a „forradalom” majd felfalja saját gyermekeit. Ma már erre sincsen semmim esély. Danton még mondhatja Robespierre-nek Madáchnál a kilencedik színben: „Magam teszem le a fegyvert – elég volt. – / De ím ezennel felszólítalak, / Hogy három hó alatt kövess ez úton. – / Bakó, ügyes légy – órjást vesztesz el.”

Igen, a Párizsi szín is egy haláltánc, de van valami heroizmusa. Aztán jön London, a másik haláltánc, s a heroizmus oda. S ne feledjük, a végén mindenképpen Napóleonnak kell érkeznie, hogy rendet tegyen. Ma már persze London is h?siesnek t?nik. Ma már ?k térdelnek kétéves kislányok nyakára, s ett?l hiszik el önmagukat, ett?l hiszik el, hogy van bármiféle értelme a létezésüknek. Holott valójában nem csinálnak mást, mint eszkimóként vakogják a földön tekerg?zve: „– Szomszédimat, igaz, / Agyonverém már mind, de hasztalan, / Mindég kerülnek újak; s oly kevés / A fókafaj. – Ha isten vagy, tegyed, / Könyörgök, hogy kevesb ember legyen, / S több fóka. –”

S már Istenben sem hisznek.

Bayer Zsolt - www.magyar nemzet.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

[Tweet](#)



Raffay Ernő ajánlásával
Kortörténeti dokumentumgyűjtemény,
készült jelképesen **1919** sorszámozott példányban

Hangoskönyv CD melléklettel



A red banner featuring a raised fist icon on the left. The text is in white and black. On the right, there is an image of a book cover and a CD set. The book cover is red with a white illustration. The CD set includes a CD case and two CDs. A small circular logo on the right side of the banner reads 'MÓTAR MENEDZS KÖNYVTERVÉS'.

Ajánló